

Fra: Pernille Pyt Sue Winton <pernille.pernille@gmail.com>
Sendt: 23. februar 2015 07:24
Til: Center for Planter & Landbrugslov (NaturErhvervstyrelsen)
Emne: Høringssvar om frø - sagsnummer 15-31020-000003

Jeg vil gerne opfordre lovgivere og embedsmænd til at bruge sund fornuft, og ikke mindst tage ansvar for, at et meget mere langsigtet perspektiv tages i brug i forbindelse med ovenstående.

Det nuværende gældende forbud mod at landmanden må høste og så sine egne frø, eller sælge dem til en anden landmand, strider mod de forpligtelser Danmark har for at overholde den indgåede internationale Plantetraktat ITPGRFA, samt Nagoya protokollen.

Der er ingen mening i at med den ene hånd beskytte artsdiversitet i både flora og fauna med bl.a. naturpleje, og med den anden, som nu, forbyde salg af uregistrerede frø hvoraf langt de fleste er traditionelle danske/nordiske. Dette gavner hverken naturen, miljøet eller borgeren, men udelukkende de firmaer som får retten til at sælge de registrerede frø - hvorfor skulle regeringen ønske dette?

Den opblomstrende havekultur og alle de små køkkenhaver, det være sig i by som på landet, er ikke bare en trend men borgernes udtryk for en livsholdning med et indhold som omfatter dyb interesse for egen samt miljøets sundhed. Mange bevaringsværdige, og allerede ganske udbredte, arter ser en renaissance, og det af gode grunde. De har bevist deres værd igennem generationer og har vist sig ekstraordinært egnede til dansk klima, jordbund og smag.

At det dertil har vist sig at Det Nye Nordiske Køkken nyder stigende interesse fra udlandet, skyldes bl.a. at disse traditionelle afgrøder - såsom Ølandshveden som nu er forbudt - i udstrakt grad bruges. Hvorfor dog spænde ben for denne udvikling?

Kort sagt gavner det jo kun de store firmaer som sigter på at opnå monopol, at de danske lovgivere således leger skødehund i stedet for at leve op til allerede indgåede internationale forpligtelser - og det giver slet ingen mening ikke at tilgodese danske iværksættere som skaber arbejdspladser og ernærer sig selv ved at dyrke gode gamle danske sorter som har bevist deres værd igennem århundreder, og sælge fra dem videre til andre med øje for biodiversitet, og et sundere økosystem dermed.

En landmand må ikke tage frø af egne afgrøder og plante dem næste år eller eventuelt videresælge dem. Denne ret har han ellers haft i al den tid mennesket har dyrket jorden. Det nuværende danske forbud mod, at landbrugere udveksler egne frø med andre landbrugere er i modstrid med de internationale forpligtelser, som Danmark har underskrevet, jvf tidligere nævnte. Med hvilken årsag skal denne ret nu fratages dem som sørger for at vi får mad på bordet? Med hvilke argumenter kan dette forsvares?

Administrationen og bureaukratiet forbundet med at håndhæve de nu besluttede forbud er en enorm byrde at pålægge staten, af blot denne årsag er en ophævelse i både stats og borgers interesse!

Fødevarsikkerheden er naturligvis ikke noget nogen ønsker at kompromittere, men artsdiversitet og retten til at dyrke egen mad giver ingen anledning til dette, så dette argument er ikke validt.

At støtte den nordiske genbank NordGen systematisk og langsigtet ville være et frugtbart tiltag med dette for øje, og med et perspektiv som rækker ud over at tilgodese få internationale firmaers profit, og bør tilstræbes for både stats og borgers favør.

Med håb for den danske bonde og borger,

Pernille Sue Winton